

	Autor/a	Títol		
	Gemma Pasqual i Escrivà	Xènia, estimar NO fa mal Enganxada al mòbil? No; estic enganxada a la persona que hi ha darrere de la pantalla. No ho puc evitar, prioritzo un missatge de whatsapp a qualsevol altra cosa. També estic enganxada a les magdalenes de l'àvia, a la música, a les pel·lícules, als llibres i als petons. I me'n desenganxo quan em controlen, em toquen el whatsapp o m'etiqueten en fotografies sense permís. Estimar no fa mal i, si em fas mal, et diré: «NO» i em desenganxaré de tu. Per cert, sóc la Xènia i aquest és el meu blog. T'hi enganxes?	1r Cicle	Batxillerat
	Marie-Aude Murail	Simple Simple diu «ui, ui, una paraulota!» cada vegada que Kléber, el seu germà, tira pestes; sap comptar molt de pressa: un, dos, tres, quatre, B, 12 ...; juga amb els seus playmobiles i amb els hombrepillos que s'amaguen en els telèfons, en els despertadors i en els semàfors. Té tres anys i té vint-anys. Vint-és la seva edat real: Tres anys, la seva edat mental. Kléber estudia l'últim curs de Batxillerat, és un noi ple d'energia, però està molt cansat d'ocupar-Simple.		
	Gloria Marín	Com una tempesta que arriba sense avisar Després de deu anys d'absència, la Michelle, la tieta de la Valentina, torna al poble. Però el que és una gran notícia per a la noia, no ho sembla tant per al pare i l'avi. Aviat, la Valentina comença a adonar-se que no coneix la seva família com pensava i que les cases s'assemblen a les persones: quan obres de bat a bat els finestrons i sacseges les parets, queden al descobert els secrets que s'hi amaguen.		
	Gerard Coll-Planas Il·lustracions de Maria Vidal	Dibuixant el gènere Habitualment no qüestionem què vol dir ser dones o ser homes, i donem per descomptat que és fruit de processos biològics. En aquest llibre expliquem el gènere com una construcció cultural que regula les diferències i desigualtats entre dones i homes i que suposa l'exclusió de les persones trans, intersex, gais, lesbianes i bisexuals. Al llarg d'aquestes pàgines mostrem quines són les pressions, les violències i els discursos que estableixen les normes del gènere i que configuren les nostres vides.		
	Mircea Cartarescu Traducció d'Antònia Escandell Tur	Solenoide A la Bucarest en blanc i negre de l'època comunista un professor d'extraradi transcendeix els límits de la realitat que l'envolta i posa en qüestió amb cinisme i humor una existència poblada per dones saturnines, metges sinistres, mestres mediocres i visionaris guillats. Solenoide és l'obra magna de Mircea Cartarescu, una recreació del que hauria estat la vida d'un escriptor fracassat. Un retrat de l'artista que lluita per resoldre el gran enigma que és el món a través d'experiències que transiten entre el somni i la realitat. Una aventura irresistible que mostra l'univers literari d'un dels escriptors més contundents de l'actualitat.		
	Jaume Funes	Estima'm quan menys ho mereixi...perquè és quan més ho necessito Aquest llibre parla de les nostres principals incerteses educatives. Pot ser llegit en qualsevol ordre i s'organitza en dues grans parts. La primera intenta resumir reflexions i criteris per convida activament i positivament amb els nois i noies adolescents. La segona és una aplicació pràctica a quatre grans preocupacions adultes: la sobreprotecció, el paper de l'escola, l'equilibri emocional i la comprensió de la societat.	No ficció	

Ana Penyas

Estamos todas bien

Un homenatge gràfic a aquestes dones que sempre han estat personatges secundaris d'altres vides: la dona de, la mare de, o l'àvia de.

Novel·la gràfica

“Qui estima la lectura, té tot al seu abast.” William Dogwin

